

Dispozitivul

Articolul 40 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992 nu se opune unei legislații naționale precum cea în discuție în acțiunea principală, care scutește societățile care au sediul social pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene de la plata taxei pe valoarea de piață a imobilelor situate pe teritoriul acestui stat și care, în ceea ce privește o societate al cărei sediu social se află pe teritoriul unui stat terț membru al SEE, supune această scutire existenței unei convenții de asistență administrativă încheiate între statul membru menționat și acest stat terț în vederea combaterii fraudei și a evaziunii fiscale sau circumstanței că, prin aplicarea unui tratat care conține o clauză de nediscriminare pe motiv de naționalitate, aceste persoane juridice nu trebuie supuse unei impozitări mai împovărătoare decât cea aplicată societăților stabilite pe teritoriul unui stat membru.

(¹) JO C 102, 1.5.2009, p. 12.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Symvoulio tis Epikrateias — Grecia) — Idryma Typou A.E./Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis

(Cauza C-81/09) (¹)

(Libertatea de stabilire — Libera circulație a capitalurilor — Dreptul societăților — Prima directivă 68/151/CEE — Societate pe acțiuni din sectorul presei și televiziunii — Societate și acționar care deține mai mult de 2,5 % din acțiuni — Amendă administrativă aplicată în mod indivizibil și solidar)

(2010/C 346/19)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Idryma Typou A.E.

Pârât: Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Symvoulio tis Epikrateias — Interpretarea articolului 1 din Prima directivă 68/151/CEE a Consiliului din 9 martie 1968 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociațiilor sau terților (JO L 65, p. 8, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 3) — Dispoziție

națională care stabilește o răspundere solidară între, pe de o parte, o societate pe acțiuni din sectorul presei și al televiziunii și, pe de altă parte, acționarii acesteia care dețin o cotă mai mare de 2,5% din capitalul social pentru plata amenzilor administrative impuse de activitatea unei astfel de societăți

Dispozitivul

1. Prima directivă 68/151/CEE a Consiliului din 9 martie 1968 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociațiilor sau terților trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum articolul 4 alineatul 3 din Legea nr. 2328/1995 „Regimul juridic al televiziunii private și al radioului local, reglementarea unor aspecte legate de piața de radioteleviziune și alte dispoziții”, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 2644/1998 „privind prestarea de servicii radiofonice și de televiziune cu plată”, potrivit căruia amenzile menționate la alineatele precedente ale acestui articol pentru cazurile de încălcare a legislației și a normelor deontologice care reglementează funcționarea posturilor de televiziune sunt aplicate în mod indivizibil și solidar nu numai societății titulare a autorizației de înființare și de exploatare a postului de televiziune, ci și tuturor acționarilor care dețin mai mult de 2,5 % din acțiuni.
2. Articolele 49 TFUE și 63 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei astfel de reglementări naționale.

(¹) JO C 102, 1.5.2009.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Austria) — Ingrid Schmelz/Finanzamt Waldviertel

(Cauza C-97/09) (¹)

[A șasea directivă TVA — Articolul 24 alineatul (3) și articolul 28i — Directiva 2006/112/CE — Articolul 283 alineatul (1) litera (c) — Validitate — Articolele 12 CE, 43 CE și 49 CE — Principiul egalității de tratament — Regimul special pentru întreprinderile mici — Scutire de TVA — Refuzul de a acorda beneficiul scutirii pentru persoanele impozabile stabilite în alte state membre — Noțiunea „cifră de afaceri anuală”]

(2010/C 346/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien